

РЕШЕНИЕ

№ 20030

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5932** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на М. Г. П., чрез адв. И., срещу Решение № 2080 от 30.04.2024 г. по нахд № 1715/2024 г., НО, 109 с-в на Софийски районен съд /СРС/. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление /НП/ № 8489 от 20.12.2023 г., издадено от началника отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с което на М. Г. П., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4000 лева, за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б „а“ от Закона за пътищата /ЗП/, като на основание чл. 53 от ЗАНН е намален размерът на наложеното наказание от 4000 лева на 2500 лева.

В жалбата са изложени съображения, че оспореното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Твърди се, че наказващият орган не е успял да докаже безспорно по делото какво МПС е управлявал касаторът, съответно марка, модел и регистрационен номер. Посочва, че наказващият орган е приел, че е извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП) във връзка с чл. 8, ал. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Съгласно тези норми за

дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Твърди, че в процесния случай не се касае за специално ползване на пътищата, тъй като не съответства на легалната дефиниция по пар. 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на ЗП. В случая приложим бил не ЗП, а чл. 177, ал.3 от ЗДвП. Посочва, че в НП не е индивидуализирана правилно разпоредбата, която е нарушена, тъй като не е посочено коя от хипотези на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП е нарушена в случая, което нарушава и ограничава правото на защита на касатора.

Ответникът по касационната жалба - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол при АПИ, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Твърди, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно. Посочва, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила. Излага, че извършеното нарушение е безспорно установено. Касаторът не е изпълнил задължението да поиска издаване на разрешение за превоз на извънгабаритен товар и при проверка да представи разрешително/квитанция за платена пътна такса. Административно наказателната отговорност на лицето е ангажирана заради движение на тежко МПС през републиканската пътна мрежа без разрешение, а не за неиздаване на разрешение. Посочва, че ЗДвП регулира отношенията във връзка с безопасността на пътя, а ЗП - за безопасността и ползването на пътната инфраструктура, поради което правилно е индивидуализирано нарушението като такова по ЗП. Оспорва наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН като липсват данни за по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, подчертава, че нарушителят е професионалист и е следвало да е запознат със законовите изисквания. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, ХХІІІ - ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на ответника и на представителя на СГП, както и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.12.2023г., около 10:40 часа, жалбоподателят М. П. управлявал пътно моторно превозно средство с четири оси с две управляеми оси, марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], движейки се по път П-18, км 24+500 на 1 км преди разклон за АМ „Х.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място]. На посочения пътен участък същият бил спрял за проверка от служители на АПИ, които следели за преминаване на очевидно претоварени превозни средства. При осъществената проверка на водача на товарния автомобил, било установено, че същият превозва пясък. На проверяващите служители не било представено разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата. По време на проверката било осъществено и измерване на масата на превозното средство и разстоянията между осите му, посредством техническо средство електронна везна РW - 10 № 0200009 и техническо средство – ф ролетка № 1307/18/ (5м). При измерването било установено, че натоварването на двойната задвижваща ос на МПС възлиза на 29,550 тона, при положение, че максимално допустимото натоварване е определено в нормата на чл. 7, ал. 1 ,т. 5, б. „в от Наредба № 11 за движението на извънгабаритни и/или тежки

превозни средства от 03.07.2001 г. на МРРБ и е 11,5 тона, като превишението е с 10.550 тона. При тези констатации от измерването на размерите между осите на ППС и масата на осите и общата му маса, управляваното превозно средство се явява тежко по смисъла на разпоредбата на чл. 3 от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ. За това, че водачът на ППС управлявал тежко ППС по смисъла на разпоредбата на чл. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. без да представи необходимото за това разрешително или квитанция за платени такси, свидетелят Б. П. съставил АУАН за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 8489 от 20.12.2023г., издадено от В. А. - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ - С., с което на М. Г. П., с ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4000 лева, за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, на основание чл. 53 от ЗАНН.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон, но е стигнал до извод, че наказващият орган неправилно е определил размера на санкцията, и е намалил същата до 2 500 лева.

Административен Съд С. – град, ХХIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна, в срок и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно подлежи на оспорване. В този смисъл жалбата е процесуално допустима. По същество същата е неоснователна.

Касационният състав приема, че при издаването на НП не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са извършени от компетентните органи, оправомощени със Заповед № РД – 11-247/31.03.2022г. на председателя на управителния съвет на АПИ, издадена на основание чл. 21г, т.1 и т.7 от ЗП, както и Заповед № РД – 11-246/31.03.2022г. на председателя на управителния съвет на АПИ и чл. 21г, т.1 и т.8 от ЗП. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Доколкото ЗП не съдържа специални правила, спазени са изискванията на чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП. Посочени са точно датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението – на 08.12.2023г., около 10:40 часа, описано е ППС и посоката му на движение и самоличността на водача. Подробно е описано нарушението, изразяващо се в превозване на пясък с товарния автомобил без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, както и че натоварването на двойната задвижваща ос на МПС възлиза на 29,550 тона, при максимално допустимото натоварване е определено в нормата на чл. 7, ал. 1 ,т. 5, б. „в“ от Наредба № 11 за движението на извънгабаритни и/или тежки превозни средства от 03.07.2001 г. на МРРБ 11,5 тона, като превишението е с 10.550 тона. Посочена е и съответната правна квалификация на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1 т. 5 б. „в“, чл. 8, ал.1 и чл. чл. 37, ал.1, т.1, предл.1 от

Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, индивидуализирана е наложената санкция – „глоба“ в размер на 4000 лева, както и правното основание за прилагането ѝ – чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. С Наредба № 11 от 3 юли 2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, се определят: 1. допустимите размери, маса и натоварване на ос на категориите пътни превозни средства и техните ремаркета съгласно чл. 139 от Закона за движението по пътищата, наричани за краткост "ППС", които не представляват опасност за участниците в движението, както и 2. условията и редът за движение на извънгабаритни и тежки ППС по пътищата, отворени за обществено ползване. Разпоредбата на чл.14, ал. 3 от Наредба № 11 гласи, че извънгабаритните и/или тежките ППС, на които се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса, са тези, които имат обща маса до 45 тона или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30 % допустимите максимални натоварвания на ос по раздел II, както и тези с габаритни размери: широчина - до 3,30 м, височина - до 4,30 м, и дължина - до 22 м. По делото безспорно е установено, а и страните не спорят, че масата на ППС е с натоварване на ос, превишаващо с 10.550 тона допустимото от 19 тона. Предвид това превозното средство не може да се движи по пътищата без изрично разрешение по смисъла на чл. 8, ал. 2 от Наредбата. В конкретния случай изпълнителното деяние, за което е санкционирано лицето, е управление и превоз на товари, т.е. движение на тежко пътно превозно средство без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, което е осъществено от водача на ППС. Санкционната норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП изрично сочи, че се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности на движение на тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. С разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член при повторно извършване на същото нарушение е определено по- тежко наказание „глоба“ в размер от 2000 лева до 7000 лева. Като се е позовал на посочените разпоредби наказващият орган е определил вида и размера на наказанието. Изложени са съображения за определянето на глоба над минималния размер от 2 000 лв. Настоящият състав на съда изцяло споделя съображенията, с които съставът на СРС е отхвърлил тези мотиви, и е намалил размера на глобата до 2 500 лева. При наличие на данни за повторност – НП № 8023 от 30.01.2023г., влязло в сила на 01.12.2023г., с което жалбоподателят е санкциониран за същия вид нарушение, повторността не е съображение за определяне на размер на санкцията над минималния размер, тъй като вече е отчетена при прилагане на по-тежко наказуемия състав на чл. 53, ал.2 от ЗП. Съдът намира за обоснован извода на състава на СРС за определяне на санкция в размер на 2 500 лева предвид голямото превишение на натоварването на ос, което мотивира и по- висока обществена опасност на деянието. По изложените съображения се налага извод, че оспореното решение на СРС е законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването

искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозирания писмен отговор, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноси за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2080 от 30.04.2024 г. по нахд № 1715/2024 г., НО, 109 с-в на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА М. Г. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.